

Seyyare Yörüngesindeki Hüzün

— Artist Şair · 06 Şubat 2017

Bir yağmura takılmışım gidiyorum,
Yirmi yıl öncesi gibi bir hatıra
Kan topluyor gözlerimde.
Ayaklarımın altı asırlık nasır,
Yürümek çöllerde bir vaha gibi,
Yokluğa hesap soruyorum.
Peşin hükümlü sevdamin acısına
Ağıtlar yakıyor gamsız turnalar.
Sıcak kumlara gömülü serabı
Aşk diye içiyorum.
Ruhum hayalime düşman,
Ben kendime.

İçimde ölen kelimeler,
Toprağa gömüyor bendimi.
Kalbimin yörüngesinde salaş seyyare,
Ve bir sonsuzluk içinde
Dönüyorum aslıma.
Celalimde kavrulurken
Ağlar mıyız hala can veren vuslatlara ?
Yoksa döver miyiz içimde akan demirleri ?
Camdan yapılmış bir şişede,
Naif bir gözyaşı bulduğum.
Kafam çok karışık.

Gazetelerin baş sayfasında
Hedef alınıyor cemalimde vefam.
"Şiirlerin idamı vacip,
Kelimeler katledildi"
Faili benim umarsız günlerin.

Hayatıma ipotek kurmuş zalim vicdanlar,
Erdemli olmak güç ama
Anlaşılmıyorum gri tonunda çağın.
Babadan evlada miras olsun öfkeli yaşam,

Para hırsı söz olsun,
Şiir ise hayal.
Duvarlar ördüğüm yüreğimde,
Hüznümü yaşıyorum.

İkrarım acıya dayanıyor,
Adalet mahpus zihnimde,
Şaşar saatimde zamanın sancısı,
Yargılarım kendime.
Yolumu kaybediyorum,
Boranların savuruculuğunda,
Yitiğiz...

| Altı Şubat İkiBinOnYedi |

Şimdi...